

Ventspils

Debesīs jau rietēja sārtas rieta svēdras
Kad jūras viļņos atbalsojās metāla kladzieni
Kuģis šūpojās duļķainajā ūdenī
Bezsejains, draudīgs, neizteiksmīgs
Itkā tā būtu tikai vētra ūdens glāzē,
Noķertā smarža liepu alejā pazuda
Kad dūmakaini zilajās debesīs
Aizvijās cigarešu dūmi
Tūristi vēroja nokvēpušās sienas
Kas stiepās jūdzēm tālu –
Jūtot tā sāļumu.
Bitēm sanot
Tikai mazliet klusāk par
Matora rūkoņu
Bērnu smiekliem
Un baznīcas zvaniem
Ruds kaķis pārgāja pāri rātslaukumam
Ar zelta zvaņiņu ap kaklu –
Un viņam bija vienalga
Ka tur pat guļ kaija
Un apkārt kladz krītošas karotes,
Dzied pļava skaistā vasaras rītā

Es guļu un baudu zemsegas burvību

Kur vējš šūpo zaru vainagus

Bet es klusēju ar jūru

Līdz noriet saule

Un debesīs uzzied varavīksnes laboratorija –

Kā pilsētas karogs

Kas mūžīgi tur ierakstīts